

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ЛЕВСКИ

Наредба № 15

от 15.02. 2008 г.

за определяне размера на местните данъци
на територията на община Левски /Изм. р. № 260/29.01.2009 г./

Глава първа Общи положения

Чл.1. /Изм.,Реш.260/29.01.2009 г.; Изм.Реш.488/29.12.2009г./ С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Левски..

Чл.2. В общинските бюджети постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък /Нова, Реш.704/24.01.2011 г./

Чл.3. (1) Размерите на местните данъци по чл.2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл.4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл.5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) ../Изм.,Реш.704/24.01.2011г./ Невнесените в срок данъци по тази наредба се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на ДОПК или от съдебни изпълнители по реда на ГПК

Чл.6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора Местни данъци

Раздел I Данък върху недвижимите имоти

Чл.7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл.8, т. 1 от Закона за устройство на територията.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) /Отменена. с реш.704/24.01.2011 г./ Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1680 лв. включително.

Чл.8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът.

Чл.9. Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

Чл.10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината
2. по банков път – по банковата сметка на общината;
3. с пощенски запис.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл.11. (1) /Изм.,Реш.704/24.01.2011г./ Данъкът върху недвижимите имоти се плаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим.

(2) /Изм.,Реш.704/24.01.2011 г./ На предплатилите от 1 март до 30 април за цялата година се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл.12. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл.13. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл.24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.14. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на община Левски.

Чл.15. /Изм.,Реш.260/29.01.2009г./ Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на **1,7 на** хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.*

Чл.16. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл.17. (1) /Изм.,Реш.704/24.01.2011г./ Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата от отчетната им стойност и данъчната оценка, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация за сметка на данъчно задълженото лице. В тези случаи служителят на общинската администрация може да ползва и вещи лица.

Чл.18. (1) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

Чл.19. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

Чл.20. Необходимо условие за определяне на данъка е наличието на подадена данъчна декларация по чл.14 и чл.17 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.21. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл.19 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл.22. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянно им местопребиваване е на територията на страната.

Чл.23. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл.24. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл.25. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.25 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществото му в страната.

Чл.26. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.27. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.28. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл.29. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.30. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл.31. Данъкът се плаща в 2-месечен срок от връчване на съобщението.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл.32. (1) Обект на облагане с данък са имуществовата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) (Нова, Реш. 686/28.12.2010г.) Данък при безвъзмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

(4) (Изм.,Реш.686/28.12.2010г.) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(5) (Изм.,Реш.686/28.12.2010г.) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(6) (Изм.,Реш.686/28.12.2010г.) Не се облагат с данък имуществовата, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

Чл.33. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.34. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето.

Чл.35.(1) (Изм.,Реш.686/28.12.2010г.) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 и ал. 3 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) /Изм.,Реш.260/29.01.2009г./ 0.8 на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) 6 на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

в)/(Нова,Реш.686/28.12.2010г.;Изм.,Реш.706/24.01.2011г.) 3,4 на сто при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност".

(2) Изм.,Реш.260/29.01.2009г./ При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер 2.6 на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл.36. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.37. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел IV Данък върху превозните средства

Чл.38. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;
2. корабите, вписани в регистрите на българските пристанища;
3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл.39. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл.40. (1) /Нова с реш. № 563/31.01.2019г./ Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация въз основа на данни от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерство на вътрешните работи. Данните се предоставят на общините от Министерство на финансите.“

(2) /Нова с реш. № 563/31.01.2019г./ Алинея 1 не се прилага, когато:

- а/ пътното превозно средство е придобито по наследство;
- б/ пътното превозно средство е собственост на повече от едно лице;
- в/ собственикът/собствениците на пътното превозно средство няма/нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната;
- г/ са налице основания за предявяване право на освобождаване от данък.“

(3) /Нова с реш. № 563/31.01.2019г./ Собствениците на превозни средства, с изключение на случаите по ал.1, декларират пред общината по постоянен адрес, съответно седалище, притежаваните от тях превозни средства в двумесечен срок от придобиването им. За превозните средства, които не са регистрирани за движение в страната, двумесечния срок започва да тече от датата на регистрацията им за движение. При придобиване на превозно средство по наследство декларацията се подава в срока по чл.32 от ЗМДТ.“

(4) /Нова с реш. № 563/31.01.2019г./ Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал.3 или с подаване на нова данъчна декларация.“

Чл.41. (1) /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{Ск}W \times \text{Кгп},$$

където:

СкW е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя,

както следва:

- а/ до 55 kW включително – 0,34 лв. за 1 kW;
- б/ над 55 kW до 74 kW включително – 0,54 лв. за 1 kW;
- в/ над 74 kW до 110 kW включително – 1,10 лв. за 1 kW;
- г/ над 110 kW до 150 kW включително – 1,23 лв. за 1 kW;
- д/ над 150 kW до 245 kW включително – 1,60 лв. за 1 kW;
- е/ над 245 kW – 2,10 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. екологичният компонент се определя в зависимост от екологичната категория на автомобила, както следва:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории „Евро 1“ и „Евро 2“	1,10
„Евро 3“	1,00
„Евро 4“	0,80
„Евро 5“	0,60
„Евро 6“ и „EEV“	0,40

(2) /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т е в следните размери:

- 1. товарно ремарке – **5** лв.
- 2. къмпинг ремарке - **10** лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер **10** лв. , а за мотоциклети, както следва:

- 1. до 125 куб. см включително – **12** лв.
- 2. над 125 до 250 куб. см включително – **25** лв.
- 3. над 250 до 350 куб. см включително – **35** лв.
- 4. над 350 до 490 куб. см включително – **50** лв.
- 5. над 490 до 750 куб. см включително – **75** лв.
- 6. над 750 куб. см – **100** лв.

(4) Данъкът за триколка на база общото тегло е както следва:

- 1. до 400 кг включително – **4** лв.
- 2. над 400 кг – **6** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **50** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.

(6) /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т е в размер **10** лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	8 лв.	28 лв.
	18	20	28 лв.	64 лв.
	20	22	64 лв.	147 лв.
	22	25	190 лв.	342 лв.
	25	26	342 лв.	600 лв.
	26	28	342 лв.	600 лв.
	28	29	331 лв.	399 лв.
	29	31	399 лв.	655 лв.
	31	33	655 лв.	909 лв.
	33	38	909 лв.	1381 лв.
	38	-	1007 лв.	1369 лв.
Б) с три и повече оси	36	38	640 лв.	888 лв.
	38	40	888 лв.	1228 лв.
	40	-	1228 лв.	1817 лв.

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **50 лв.**

(9) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари с товароподемност над 40 тона е в размер **100 лв.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **5 лв.**

2. над 18 kW до 37 kW включително – **7 лв.**

3. над 37 kW – **10 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **25 лв.**

(12) /Изм. Реш.№ 249/20.12.2012г./ Данъкът за моторни шейни и превозни средства от категория L7 е по Закона за движението по пътищата в размер на 50 лева.

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	30 лв.	61 лв.
	13	14	61 лв.	168 лв.
	14	15	168 лв.	237 лв.
	15	-	237 лв.	536 лв.
Б) с три оси	15	17	61 лв.	106 лв.
	17	19	106 лв.	217 лв.
	19	21	217 лв.	282 лв.

	21	23	282 лв.	434 лв.
	23	-	434 лв.	675 лв.
В) с четири оси	23	25	282 лв.	286 лв.
	25	27	286 лв.	446 лв.
	27	29	446 лв.	708 лв.
	29	-	708 лв.	1050 лв.

Чл.42. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. за корабите, вписани в регистрите на малките кораби в българските пристанища и в регистрите на общините за корабите, плаващи по вътрешните води без контакт с Черно море и с река Дунав, без яхтите и скутерите - в размер **1 лв.** за всеки започнат бруто тон;

2. за корабите, без яхтите, скутерите, влекачите и тласкачите, вписани в регистъра на големите кораби в българските пристанища - в размер **1 лв** за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително и в размер **0,10 лв** за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. за един джет - в размер **100 лв.**

4. за ветроходни и моторни яhti - в размер **20 лв.** за всеки започнат бруто тон;

5. за скутери - в размер **2,70 лв.** за киловат;

6. за влекачи и тласкачи - в размер **0,14 лв.** за киловат;

7. за речни несамоходни плавателни съдове - в размер **0,50 лв.** за тон максимална товароносимост.

Чл.43. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – **20 лв.** за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – **12 лв.**

3. за делтаплан – **12 лв.**

4. за мотоделтаплан – **20 лв.**

5. за свободен балон – **30 лв.**

6. за планер -**30 лв.**

Чл.44. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл.45. /Изм. с реш. № 443/20.12.2013г. Изменението влиза в сила от 01.01.2014г./

(1) /Отменена с реш. № 563/31.01.2019г./

(2) /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл.41, ал.3 данък.“

(3) /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория „Евро 4“, данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на „Евро 5“, „Евро 6“ и „EEV“ – с 50 на сто намаление от определения по чл.41, ал.5,6,7 и 13 данък.“

(4) /Нова, Реш. № 443/20.12.2013г./ За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по чл.41 ал.5 от наредбата, при условие че не се използват за други цели.

(5) /Нова с Реш. № 443/20.12.2013г., изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ Когато в регистъра по чл.54, ал.1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.“

Чл. 46. (1) /Изм.,Реш.704/24.01.2011г. и реш. № 563/31.01.2019г./ Данъкът се заплаща на две равни вноски в следните срокове: от 1 март до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим. На предплатилите за цялата година от 1 март до 30 април се прави отстъпка от 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

Чл.47. /Изм. с реш. № 563/31.01.2019г./ Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл.54, ал.5 от ЗМДТ – в приход на общината по регистрация на превозното средство.“

Раздел V **Патентен данък**

Чл.48. (1) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. оборотът на лицето за предходната година не превишава 50 000 лв., и
2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията за вътреобщностно придобиване по чл.99 и чл.100, ал.2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал.1 не се облагат по реда на

Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл.204, т.2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл.49. (1) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 50 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.48. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 50 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал.1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал.1 и 2.

(4) В случаите по ал.1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл.50. За целите на патентния данък могат да се определят зони съгласно Приложение № 1 от тази наредба.

Чл.51. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т.1 и 2 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение № 4 към Глава

втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл.52. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентния данък само за тази дейност, за която определения данък е с най-висок размер; /Изм.,Реш.704/24.01.2011г./

3. физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение № 4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.53 е приложено копие от удостоверението за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл.51, ал. 4 данъчното облекчение по ал.1, т.1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл.53. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларираат обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал.1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларираат с декларация по ал.1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал.1 и за възникването на обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл.49, ал.1 и 2.

Чл.54. (1) Данъчните декларации по чл.53 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

Чл.55. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл.53, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл.54, ал.2 и 3 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника, съответно в Столична община.

Чл.56. Лицата по чл.48, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение № 2.

Раздел VI **Туристически данък** **/нов,Реш. № 704/24.01.2011г./**

Чл. 57. (1) С туристически данък се облагат нощувките

(2) Данъчно задължени лица са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по местонахождение на средствата за подслон и местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) /Отменена, Реш. 249/20.12.2012г./ Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето, ползващо нощувка.

(5) Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 30 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 58. (1) Данъкът се определя за всяка нощувка в зависимост от категорията на средствата за подслон и местата за настаняване, както следва:

1. категория 1 звезда - 1,00 лв. за нощувка;
2. категория 2 звезди - 1,50 лв. за нощувка;
3. категория 3 звезди - 2,00 лв. за нощувка;
4. категория 4 звезди - 2,50 лв. за нощувка;
5. категория 5 звезди - 3,00 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-о число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

(4) Когато сборът на данъка по ал. 2 за календарната година е по-малък от 30 на сто от данъка, определен при пълен капацитет за средството за подслон или мястото за настаняване, разликата се внася от данъчно задълженото лице в приход на общината от 01 март на следващата календарна година, независимо дали обектът се използва”.

Раздел VII **Данък върху таксимитров превоз на пътници** **/нов,Реш. № 203/27.10.2016г./**

Чл. 59. (1) Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) За всички останали дейности данъчно задължените лица се облагат по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане, съответно Закона за данъците върху доходите на физическите лица, с изключение на случаите по глава втора, раздел V от тази наредба.

(3) Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от кмета на общината по Закона за автомобилните превози.

Чл.60. (1) Размерът на данъка върху таксиметров превоз на пътници се определя в размер на 300 лв.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал.1 се дължи от данъчно задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

Чл.61. (1) Преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози данъчно задължените лица подават данъчна декларация по образец в общината, за територията на която е издадено разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(2) В декларацията по ал.1 лицата посочват обстоятелствата, свързани с определянето на данъка.

(3) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването им.

(4) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър.

Чл.62. (1) Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимия данък за текущата година се определя пропорционално за броя месеци до края на годината, като месецът през който е издадено разрешението не се брои.

(2) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, данък се дължи включително за месеца на прекратяване на разрешението. От платения годишен данък се възстановява недължимо внесена част, определена по чл.61ч, ал. 2 от ЗМДТ.

Чл.63. Данъкът се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл.24а, ал.1 от Закона за автомобилните превози.

Чл.64. Възстановяване на надвнесен данък се извършва по писмено искане на данъчно задълженото лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 1. За 2008 г. размера на местните данъци се определя в срок до 29 февруари 2008 г. В случай че в този срок не е определен размер за местните данъци, за 2008 г. се прилагат минималните размери на данъците, предвидени в закона, а за патентния данък – размерите, които са били в сила за 2007 г.

§ 2. До определяне на размера на местните данъци за 2008 г. от общинския съвет данъкът при придобиване на имуществва по чл.33, ал.1 и 2 от Закона за местните данъци и такси и данъкът върху наследствата се определят въз основа на минималните размери за съответните данъци, предвидени в закона.

§ 3. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на данъка върху недвижимите имоти, съответно първата вноска на данъка върху превозните средства, се внасят в срок от 31 март до 30 юни.

(2) На предплатилите за цялата година в сроковете по ал. 1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 4. За 2008 г. лицата, които се облагат с патентен данък, подават декларация по чл.61н, ал.1 от Закона за местните данъци и такси до 30 април 2008 г.

§ 5. (1) За 2008 г. първата и втората вноска на окончателния годишен (патентен) се внасят в срок до 30 април 2008 г.

(2) На предплатилите за цяла година в срока по ал.1 се прави отстъпка от 5 на сто.

§ 6. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§ 7. Тази наредба се издава на основание чл.1,ал.2 от Закона за местните данъци и такси и влиза в сила от 18.02.2008 година.

Наредбата е приета с Реш.56/15.02.2008г. и изменена с Реш.260/29.01.2009г., Реш.488/29.12.2009г.,Реш.686/28.12.2010г.,Реш.704/24.01.2011г.,Реш.706/24.01.2011г., Реш.249/20.12.2012г., Реш.443/20.12.2013г., Реш.203/27.10.2016г., Реш.563/31.01.2019г.

ИНЖ. ИВАН АЛЕКСАНДРОВ: /п/

Председател:НА Общински съвет - Левски

ИНЖ. ЛЮБОМИР ЛИЧКОВ: /п/

Зам.. председател:на Общински съвет - Левски

САШО НАЧЕВ: /п/

Зам.председател на Общински съвет - Левски

Д-Р ЯКИМ ЯКИМОВ: /п/

Зам.председател на Общински съвет - Левски

ЛИДА ВЛАДИМИРОВА: /п/

Главен експерт "Обслужване на Общински съвет-Левски":

Вярно с оригинала при Общински съвет,

МЕРЗИЕ АЛИЕВА:

Младши експерт „Обслужване на Общински съвет-Левски”

Групи	Населени места	
I-ва /населени места III категория/	гр.Левски	
II-ра /населени места с IV и V категория/	с.Асеновци с.Градище с.Малчика с.Обнова	
III-та /населени места с VI, VII и VIII категория/	с.Аспарухово, с.Българене, с.Изгрев, с.Стежерово,	с.Божурлук с.Варана с.Козар Белене с.Трънчовица